

Ennek lapok minden háten négyzet, u. m. kedden, csütörtökön, pént. és vasár. Jelennek meg. Előfizetési ár felétre Buda-pesten házhöz-hordással 5 ft., Postán bontékban hetenként kétszer küldve 6 ft. 24 kr., négyszer küldve pedig 7 ft. 12 kr. pp. A hirdetések minden négyzet hasábjához apróbetűs sorraert vagy ennek helye-

Csütörtök

690.

November 4. 1847.

Ért 5 ex. kr. a kettős hasábjosorért pedig 10 p. kr. fizetetik. Előfizethetnek helyben a hadbivatalban, hatvani utczán Horvath-harban 583ik szám alatt földszint, és minden királyi postabivatinnal. — Az ausztriai birodalomban külföldre menendő postapénzek a bécsi császári postabivatinnal rendezhetők meg.

BUDAPESTI HIRADÓ.

TARTALOM. Magyarország és Erdély. Előléptetések. Országgyűlési követválasztások. Megyei k. Követválasztási közgyűlés Mosonyban, Nógrádban, Biharban. Barsmegyének új tisztikara. Budapesti Hírhang. — A czegléd-kőrös-kecskeméti vasút ügye az 1840k évi 38. t. czikk irányában. — Külföld. Nagybritannia. Franciaország. Schweiz. Hivatatalos és magánhirdetések.

MAGYARORSZÁG ÉS ERDÉLY.

A magyar kir. udv. Kamara Nádszegen ellenőrködő sómázsásmester L. a c k e n b a c h er Ferenczet hasonló tisztviselésben Szatmárra helyezte által; továbbá a mitroviczki k. sóhvatinnal megüresült mázsálos állomásra M. szler Mátyás ottani gyakoronokot alkalmazta.

KÖVETVÁLASZTÁSOK.

A lapunkban már közölt választásokhoz legújabbán járultak:

Káptalanok közül: szathmári (követe Biró László kanonok) eperjesi g. k. (követe Duchovich Sándor órkanonok.)

Kir. és bányavárosok közül: Nagybánya (követei Csasz Istvan vbíró és Breuer Lajos val. polgár.)

Igy tehát mostanig tudva van: káptalani választás 14, megyei 52, szab. kerületi 4, kir. s bányavárosi 37.

(Hátra van e szerint még káptalan 11, szab. kerület 1, kir. s bányaváros 12.)

Megyék.

MOSONYBÓL. M. Óvár, (oct. 25ikei közgyűlés.) Harmadik évnegyede, hogy a nyájas olvasót, e lapban politikai életünk jelenségeiről tudósítani szerencsém van. Ez idő leforgása alatt, egyszer sem tettem ezt oly boldogító érzéssel, mint jelenleg, midőn adott ígéretem szerint az octob. 18. tartott követválasztási gyűlésünk fonálán toltat emelve közlöm azon általános lelkesedést, mellyel megyénk közönsége a haza legérdemesb fiának nyujtá be legszentebb áldozatát. — A megye színe, városunk hatósága a magáncsaládok vénei és ifjai egymással vetélkedve versenyzének a kedves vendégnek, megyénk jövő országgyűlési első követének, gr. Széchenyi Istv. ő excellenciájának fogadásában. Ha attól nem tartanék, hogy gyenge esetemmel az ünnepély magasatos képét beárnyékolom, elmondanám: mint lelkesült fel tevékenységre mindenki, öreg és ifju. kitárni karjait a magyar trón, haza, 's a' alkotmányos szabadság védangyala előtt. Az imádott férfi october 24-én, délutáni 5 óra tájban a polgári katonaság sűrű tarack- és puskaropogásokban nyilatkozó hódolata, a megye színe, városunk népe öröm-riadozásai között megérkezett. A megye rendei főtiszt. Szucsics György, győri kanonok ur szokott szabatos szónoklatában nyilváníták ő excellenciájának tiszteletét. Az ihlett szívek érzelme hiven lőnek tolmácsolva a szónok által, 's különösen megható volt azon kifejezés, hogy: „midőn politikai életünk jelen fejleményei között ő excellenciáját a megye országos követének választotta, megadta hálája jelét ő excellenciájának 's benne a honnak azt, mivel tartozott, 's minél többet nem adhatott. — Elhallgatom itt ő excellencia velős választásának részleteit, csupán azt jegyezve meg, miszerint általa azon országos hitben erősödék meg, hogy ő a magyarnak annyira szükséges kiegészítő politikai embere, mellynek áldozni hivatása szerint jó és bal sors között egyaránt kész — Ő az, ki épít, munkál, gyűjt, kecckáz életével 's a közfőért áldozza napjait. Ő az, kiről a köllővel elmondhatni:

„Lángszének teremtő ihletése
Ösvényt lobbant sötét homályokon,
Min eddig jöselünk csak sejte kése,
Fenyve villan a derült homlokod,
Elmeje buvár nyilat a let titkaba vágna
Vezér-szóvetekül az esz 's világunk.“

Ünnepélyes vigasszal távoztunk el e nagy férfutól, 's ekkor városunk már fénytengerben uszott, melly mellett szünni nem akaró örömradiózással tolongó néptömeg között, egy, a megye 's város előbbkelőiből álló számos fákllyás csapat esti zenével tisztelt meg a nagy hazafit. A magasatos érzelmek tolmácsa rendiünk nesztora t. Szálé János táblabíró ur szívről beszéddel üdvözle a megye választottját. Megható volt tapasztalni azon buzgóságot, melly a tisztos ősz férfit, — ki a haza sok derült és viharos napjain at oly szép korát élte kereszül az emberi életnek — ebeli megbízásában eljárását jellemző. — A forró tiszteletnek tárgya ő excellencia szelid-nyájasan bocsátkozott a tisztelgő körbe, buzdítva minden igaz honfit a békés haladás szeretetére, 's pártoskodások helyett a mindig eredményes közfogás és vállvetésre, melly buzdításnak hálás elismerése zajos tetszés és kitörő éljen kiáltásokban nyilatkozott. — Másnap, a megbízólevél 's követutatisítás átvételének napja viradt reánk. Mélt. gróf főispán ur választmányilag lett meghívás következtében, a feszült figyelem- 's édes megilletődéssel várakozó rendek közepett — gr. Széchenyi István kíséretében megérkezvén, az összes megye tisztelet- 's örömmilatkozatának lelkes üdvözetével fogadtattat. Érzették a hazaszeretettől lángoló rendek, hogy a hazafini kötelesek legnemesbiket teljesítették, midőn ő excellenciát, kit a magyarok nem öje országunk boldogítására rendelt, követjőknek megválasztották. Azért mély volt az érzés, melly a zsufolt teremben minden szívet átjárt, lelkes volt az üdvözölő nyilatkozat, 's a hálataljes hon örömmilatkozatának legkellemesb viszhangja. — E közben mlgos főispán ur az elnöki széket elfoglalván, érzékenyen adta elő a jelen közgyűlés tárgyát, hogy a f. h. 18. tartott követválasztás

következtében, a megye drága választottjának, gr. Széchenyi István ő excellenciájának a megbízólevél 's követutatisítás átadassék. Megtevé ezt mlgos főispán ur, azon ünnepélyes kijelentéssel, miszerint tudja, hogy midőn ebeli köteleseknek eleget tesz, a rendek legszentebb érzelmét érinti, 's szíve mélyéből szól, midőn kijelenti, hogy biztos kezekbe ezen nagyszerű eszközeit az összes megye bizalmának letenni nem lehetett; mert ezáltal a haza pártatlan fiának oly tőre lépése eszközöltetik, mellyen ő, szíve és esze hatalmával, nemcsak Mosony megye, hanem az összes haza, sőt a polgárosodott világ igényeit karolandja fel. Erre Szucsics kanonok ur ő nagysága kijelenté, hogy midőn Mosony megye ő excellenciáját követül megválasztá, átalakulásunk legjelentősebb korszakában legüdvösb szolgálattal leve a közügynek. A helyeslő szót, melly ezen nyilatkozatot kísérőleg a teremt átharsogá, fenne hirdeté egyszerűs mind, hogy a főtiszt. szónok ur egész Mosony megye meggyőződését tolmácsolá. Most a hazafini érdemekkel díszlő első követ gróf Széchenyi István ő excellencia emele szót, a beállott nagy csend, az arcokon jelentkező komoly figyelem meglepő ünnepélyességet köcsönzött az egésznek. Hiszem, nem teszék keblemellen dolgot a nyájas olvasóra nézve, ha a jeles státusférfinak nyilatkozatát, mennyibe az előadása után feljegyzém, egész terjedelmében közölni sietek: „Mlgos főispán ur! t. k k r r! Mosony megye annyi barátsággal, annyiszívességgel volt körül, hogy azt viszonzó köszönetben szót vesztegetni nem akarok. Legyenek kegyesek azonban megengedni, hogy némelyeket igazolásomul előadui bátorokdjam. Azt hibáztalják bennem sokan, hogy sokszor beszélök magamról; ki vagyok téve, különösen az újabb időben a gyanúsítások minden nemoinek; pedig nem él szívemben más vágy, mint az, hogy a haza emelkedjék. Politikám irányja megkívánja, hogy az alsó táblánál őszpontosítsam tehetségemet. Tővises a pálya, de ezt megszoktam mint katona, 's érzem az évek hosszú során mint politikus. Arra, hogy e tővises pályára lépjek, nem más szolgáltatott okot, mint a haza szeretete. — Országunkban pártok léteznek, 's ez nem szerencsétlenség, mert ez által ideztetik elő a surlódás, melly eszközli, hogy nyorjón a való, 's a nemzet vetkőzék ki szennyeből; de a párt-versenyességnek árnyoldala — a szenvedély túze — felszokott emészteni mindent. Ott a külföd példája, hol a pártok elfajulnak 's dühöngnek, a vész közepett egy harmadik áll elő, mint nyertes. — Fájdalom! hazánk a szükséges közfogás 's vállvetés helyett, a szó szoros értelmében pártokra szakadt, 's innét van, hogy ezen a természetlő annyira megáldott és oda rendelt hon, hogy a legvirágzóbb legyen, minden tekintetben még most is annyira hátra van. Sokan a közanya szerelmétől elragadt érzelgekben subversionalis ideákat teremnek elő, mellyek mint árvész sodorják a tömeget. Megvallom, vannak, kik tehetségben felülmúlnak, de függetlenségemet tekintve pártatlan vagyok, azért leghasznosb lehetek, az akarok lenni, mert hosszas szolgálatom alatt gyűjtött tapasztalásom ellenállhatlanul int, hogy ójjam a hazát a fenyegető veszélytől. — Nem ingerültséget idézni elő, hanem közelített eszközöket iszámolok: ki felőlem más-kint itél, az félreért. — Az átalakulás progressusában nemzetemet feltartóztatni nem akarom; a kor halad, benne a pártok élete időről időre cleveland; most nem mondom akarni hanem csak gondolni is, hogy ne tegyünk semmit: a legneveltesebb satyra. Vannak olyanok is, kik azt mondják, hogy a kormány által vagyok felszólítva az alsó táblánál fellépésre, én pedig ellenben határozottan kimondom, hogy ezen eszme, ezen akarat Széchenyi Istvánban ébredt fel csak. Tudom, mivel tartozom az uralkodó dynastiának, ismerem köteletségemet a kormány iránt, de ismerem szinté, és minde- nek őt tisztelem azon hazafini kötelesek, mellynek ér-zete lelkemben él a kedves haza iránt. Hányszor veteték már szememre, hogy ha igazán szeretném nemzetemet, hivatal nem fogadtam volna el; hányszor volt mondva, hogy a hivatal bennem minden függetlenséget megsemmített. Én pedig érzem, hogy független vagyok mindenben, de a közfőitől igen is függő vagyok, mellynek tehetségemet szolgálásra-felbéli ügye eszközle azt is, hogy hivatalt vállaltam. — Már meg-vagyok győződve, hogy politikám sokak előtt arcanom, 's nem tehetek róla, hogy politikámnak arra, hogy hasznos legyen, olyannak kell lenni, hogy irányzatát mindenki fel ne foghassa. De kérdem: van o abban titok, hogy én, kinek a hazában annyi javadalmi, 's a születéstől illy magas állása van, ernyedetlenül szolgáljak, a körülmények fejleménye szerint. Az előtt, mig castok léteztek az országban, szolgál-tam mint legüdvösbnek hittem; most az egység érdekét minden ember becsülni kezdi, a hon összeforr, 's a nagy cél-ra nézve, mellyet elérni ohatunk, nincs véleménykülönb-ség, de ezen célt csak ovaatos előhaladással, csak alkudozva fogjuk elérhetni. A nem-indulás eredményt, sikert nem esz-közölhet, sőt jelenleg már veszélyes is lehet, valamint veszé-lyes a túlhajtás. — És ez az, mi engem, a hazafini szolgál-atok egy czelszerűen felhasználhat, 's a hazára üdvösen hat-ható nemére szólit fel hatalmasan. Czelom öröködni, és küz-deni apály és dagály ellen, ügyes révészint, minden szélet felhasználva. Buzdítani fogok hol szükséges, csilápitani hol ezt a dolog természete megkívánja, egy szóval: kötelese-gem leend, a nemzet-erőt oly vágásokba vezetni, mellyek bizonyosan célhoz visznek. Ebben hivatalom nem akadá-lyoztat, sőt, tudom, csak könnyít eszközül szolgálhat. Meg-vagyok győződve, hogy azon szolgálattok után, mellyeket

oly hosszú idő alatt a hazának tettem, bizton elvonulhatnék, 's a kályha mellé ülhetnék pihenni a fáradalmak után, a nél-kül hogy valaki ezért herének nevezni feljogosítva lenne; de ezt most, midőn az ország jövőjének jobbra vagy balra kell dölni, nem lehet tenni, én tenni nem fogom. Politikai pályám tisztán áll. — Némelyek affectálják, hogy nem értik politiká-mat; annak azon egyszerű 's világos oka van, mivel sokak hazafiságának forrása nem tisztá; illyen forrás a megbán-tott hiúság, az irigység, 's bosszuvágy. Meg fogok felelni o megye bizodalmas várakozásának, ha ezt nem tehetném, le-gyenek a rrk hajlandók annak tulajdonítani, hogy gyakran legszebb reményeink meghiusúnak. Meg fogok mérközni minden viszontagsággal, melly köteleseggem teljesítése elibe gördülend, mert célit érni csak így lehet. Sokat szólhatnak még, hanem a rrk türelmével visszaelni nem szándokom, zá-radécul csak azt mondom, hogy nemcsak egyes megbántá-tások ellen, hanem bár milly szigorú körülmények között kész vagyok és maradok, ha szükség leend, vérel is védeni a hon és Mosony megye becsületét. — E mély 's jelenté-keny tartalmú nyilatkozatát ő excellenciájának a közhelye-lés lelkes és szünni nem akaró kifakadásai kísérék. Az öröm-től áthatott rrk éljen kiáltásainak szüntelend mltsog gr. For-gach Augustz pozsonyi kanonok 's táblabíró úr bátor 's kel-lomes szónoklattal emelje ki a többi között, hogy ha Mosony-megye megbízólevelét, mellyet ez úttal ő excellenciája át-vezsz, csak 300an írják volna is alá, meg van arról győződve minden becsületes magyar, hogy ő excellenciájának követsé-gét milliók kívánják, 's a rendek névében azon hazafiu buz-góságért, mellyel az országos kívánások felkarolta, forró köszönetet szavazott. — Ezek után Kroner Lajos másodkö-vel, a megye bizalmával most másod ízben megajándékozott első alispánunk, érzékenyen megköszönvén a rendeknek haj-landóságát, átadta a megye hiven megőrzött pecsétét, mellyet mltsog gróf főispán ur Jankovits Antal másod alispánnak azon kinyilatkoztatással nyujta át, hogy azt jobb kezekben letenni nem lehetne. Másod alispánát Tóth József főadósze-dő, főadószedő pedig Molnár István levéltárnok lön helyete-sítve. Különösen emelje e közgyűlésünk egy magas ven-dégnek nmltsog gróf Eszterházy Károly győrmegyei főispán úrnak jelenléte, ki nyiltan bevallá, hogy ez alkalommal, mid-őn Mosony megye hazafiságának oly tündökölő példáját ad-ja, a táblabírói esküt letehetni szerencsésének tartja, mi a megyei közönség tiszteletnyilatkozatának kíséretében meg-istortént. — Ezek megtörténnén a gyűlést főispán úr elosz-latá 's az ünnepet fényes ebédrel fejez be, mellyel saját-ságosan mulattató volt azon versenygés, mellyel poharak ürítettek a nap hősenek egészségéért. Ő excellenciája pedig fesztelen 's nyájas társalgásával a rendeket megerősíté azon hiben, hogy Széchenyi Istvánnak nemcsak esze és szíve, hanem barátsága is a magyará. — Rendes leleveléző.

NÓGRÁDBÓL. (Az ezen megyei követválasztás, előzmé-nyei és következményeivel.) F. évi aug. ban tartott közgyű-léseink alatt már világosan nyilatkozott Nógrád kívánata maj-dan megválasztandó követi iránt. Károlyi János első alis-pánt az általános bizalom karolá föl. A más követre nézve meghasonlott a közkivárat. Az egyik fél Dessewffy Jób, a másik Kubinyi Ferencz táblabírákat ohatja. K. pártja meg-tudván, hogy D. mellett a megyében már is szellemi mozaal-mak történnek, tagjaiból néhányat D-hez küldött megtudni tőle, ha csakugyan szándéka-e a követi pályára lépni, és ha az, őt rábírn, hogy jelenleg K. kedvéért állana el attól. D. kijelentvén föllépési szándékát, oda nyilatkozott, hogy szerencsésnek tartaná magát, ha a megye bizodalma ő benne pontosulna össze. Erre másnap a viszonyosság és kölcsönös megiszteltetés tekintetéből D. pártjától is legelőbbeké ő és legérdemesebb táblabíráink közül számosan mentek K-hez, felszólítván őt, kiemelve szép érdemeit, hogy mitűn ő a kö-veti pályán már annyi borostyánt aratott, önkint engedné át jelenleg e dicsőséget D-nek, kit tisztelbéltsége, szilárd jel-leme, hazafini szeretete és elvitázhatlan megyei érdemei mélt-óvá tettek arra, hogy a közelgő országgyűlésen megyei kép-viselőink egyike ő legyen. K. ezen felszólításra ugy nyilat-kozott: hogy ő soha magát feltolni nem akarván, ha ezt előbb tudta volna, fel nem fogott volna lépni; de most már ha-rátjainak megbántása nélkül vissza nem léphet. E nyilatko-zat szerénységgel levén fűszerezve, igen jó hatást tett a ki-küldöttekre, és talán ha egy, minden várakozáson kívül hir-telen ott termett K.-párti főnök a tisztelgőket meg nem tá-madja és gyöngédtelen leczkézéssel a kedélyeket föl nem zavarja, D. részéről visszalépés is történhetett volna. De imigy a keztyű oda levén dova, D. pártjának nem maradt egyéb hátra, mint iparkodni kijelöljének követét megválasz-tatását ki is vinni. K. egy ideig vonakodott a korteskedéstől, azt remélvén, hogy a nélkül is győzedelmeskedik. De látván, hogy a megyei nemességnek nagyobb része csakugyan D-hez hajlik, végre csak ő is beleegyezett a nagy munkába, melly-hez a szükséges költségeket nagyobbrészt pártbarátí adák. A foladat most már nehéz volt, mert a választóknak nagyobb része már D. mellett állott. Az időmulasztást tehát hévvel kelle helyrehozni. És ez rendén vala, mert hévvel, tüzzel, — csak meg ne pörköljön — győzelemre törekedni nem h. b. — És csakugyan nagy tüzzel és vitték munkájokat K. emberei, árvalányhaját tüzvén föl süvegökre és lobogókkal megjár-ván az egész megyét. D. pártja sem aludt, csak hogy mind-ekkor meg csendesen működött, és csak akkor kezdett nagyobb külfényvel föllépni, zóld galyat tüzvén ki pártjá-

és Pozsony
még az or-
vasut Glogg-
ittatik meg. A
járás miatt nem
é. sept. 30aig
vonalak voltak
afd vala elké-
a villanyerő a
terjeszteni.
fog (a Hanno-
a szakadatlan
ehozatni, és a
áldott rajnai
zsebfekvő tar-
tatások között
megnyittatni.
ap mar Paris,
hosszszámi-
fővárosai kö-
ide érte —
életbe lépni,
olságra egy-
írják Bécs-
jának utolsó
z Anglia- és
zaki Német-
würtembergi
st a porosz-
szorokosi
s. a. 1. em.)
(2, 2)
bor fognak
jó esküt.
(2, 3)
Sachsel
Amtmann
1847.
(2, 3)
övel barát-
Mi is f. evi
1847.
(2, 3)
része a'
szett köte-
's egy napi
ottek. Kelt
(3, 3)
Jegyzékben
hirdettetni
september
előtt nem
l fognak,
ke.
v. cz.
t / kr.
00 13
00 13
00 —
70 —
40 —
85 19
(3, 3)
ház 2-ik
ása
adatok
pénzb.
(3, 3)
ház 2-ik
tár
magában
ürend-
szeket.
ben.
szabad
ann ur
s épü-
6)
lete.
n p.
1834ki
1/4 ft
arabja
Nagy-
vénny
589

nak jeleül, miután K. pártját látta azt tenni. A korteskedési munka mindkét oldalról vígan ment. Ittek, ittak, danoltak nemeseink eleget. Hogy e közben a szántás, vetés elmaradozott, az természetes, mert két urnak senki sem szolgálhat. Sőt némely helyen a kolomposdít játszó gazdasági tiszték még a szüretelést is megtilták, minthogy ők felügyelni rá nem értek. És mi az, ha a nememes szegénység a szőlőnek napról napra növekedő rothadása miatt in globo néhány száz akóval kevesebb bort fog kapni, csak pártjok győzzön, minden jó lesz. — Minél jobban közeledett a kitűzött követválasztási nap, most már annál nagyobb ingerültséget, béke- és pártüreltelenséget fejtett ki K. pártja, D. pártját gyansítván rá gúnyokat bő mértékben szórván. És látván, hogy a többségre-vergődhetés még mindig nehéz, fenyegetőzött is. Legtöbb gúny szórta a clerusra, mintha D. pártja egyedül annak műve volna, ezzel ámitván a fölvidéki más vallású nemeseket is. Pedig mennyire csalakoztak, mutatá a választásra megjelent papságnak csekély száma és kettészakadása. Voltak K. pártján papok, voltak D. pártján is (és pedig még protestans predikátorok is), de nem, mint ők mondák, 200-an, hanem alig 15-en. És ez volt ama félelmes phalanx! A pártüreltelenség jelei igen nyilván mutatkoztak már akkor, midőn István főherceget körülbírták tisztelni szerencsénk volt. Történetek ez alkalommal egyes kellemetlen kitérősek K. pártjának emberei részéről, melyeket, minthogy egyes személyekre irányoztattak, körülményesen le nem írunk, hogy az ily intelligenz s párhősök, épen herostratusi hírből keresvén dicsőséget, országos híre ne kapjanak. Elégedjenek meg azzal, ha mi őket ismerjük és tetőket utáljuk. D. pártja hiteles számításból tudván, hogy a szavazatok többsége már részben van, de látván a más oldalon a nagy ingerültséget, mint kibékítő lépett föl azon szerencsés nap estején, mely ő fenségét a főherceget hozá hozzáknak, imez ajánlást tevén K-nak: hogy D. letesz 8000 pfot alapítványképen, mely K. D. nevet viselne, valamely jó célra, ezzel örökítendvén a főhercegnak közünk mutalásának emlékeztetést is, ha K. visszalép; vagy ha ő visszalépni nem akarna, visszalép D., ha K. a főnebbi alapítványt teszi. Mondják, hogy K. azzal felelt mosolyogva: hogy ezt nem teszi, mert a korteskedésben ez egyszer kedve telik. A kibékítési kísérlet tehát meghiúsult.

Ily előkészületek közt eljött oct. 18ka. K. emberei 11-en este fátylavilágnál húzódtak be Gyarmatra; jött azonban belőlök egy csapat előbb is, jött éjszaka is, mindenféle sértő gúnyzavakot szórva*), ittolt utjokban, mi nem tudjuk, ők magok tudják, ótalmozó-o vagy megtámadó fegyverül, vas-tag botokat, hogy ne mondjuk, dorongokat fölszedve és egy ház előtti farostélyzatot megrongálva. K. embereinek fenyegetőzései ez éjjel nem kis rémülést is okoztak ugy, hogy a székvárosban levő néhány D—ysta csak fölfelegyverkezve, vagy többek kíséretében mert éji szállására menni. D. pártjának emberei a székváros körül fekvő helységekből éjszakáztak, és csak 18kán reggel gyülekezvén össze a városon kívül, hol az egyik pártvezér beszédet tartott hozzájuk, melyben őket rendre, béke s csendseretetre s hűségre buzdítá, egy testben gyalog jöttek a városba, nem kiáltván egyebet, mint „éljen D.“ Az egész roppant tömeg a megyeház előtt megállott, mindaddig nem akarván előbbre lépni, míg K. pártjának emberei mind a megyeház udvarába nem vonultak, nehogy valami megtámadás történjék. De kombinálván az előzményeket, és látván az ingerültséget növekedni, kijelenté, hogy a megyeház udvarába nem vonul, míg katonaság által az ellenpárttól akint el nem falaztatik, hogy összeütközés ne történhessék. Főispáni helyettesünk ő mlga is, kirol itt dícsérettel legyen mondva, hogy minden párt fölött állott, meggyőződve arról, hogy a rend fentartására és minden netalan történhető összeütközés elmeidőzésére szükséges a katonaság, azt előparancsolá, mely a megyeház udvarának közepén egy vonalat képezvén, a két pártot egymástól elkülöníté. Hogy a katonaság kirendelése egy igen gondos és üdvös rendelés volt, eléggé mutatá az, hogy K. pártjának emberei még akkor sem szüntek D. pártjára gúnyt szórni, midőn ez a katonaság által amattól elválasztatva, az udvarba vonult, pedig épen ezzel vágák el önmagok alatt a fát; mert sokan épen ezen elválasztó perczben épen azért állottak D. pártjához, mivel ez amattól annyira gúnyoltatott; mutatá az, hogy K. pártjának emberei közül, néhányan a tömegből botokkal fenyegetőztek; mutatá az, hogy alig foglaltá el helyét D. pártja, azonnal füttyöléssel üdvözöltetett a másik pártól. (Ezt ugyan később D. pártja viszonzá, de K. pártja kezdé) Ezek így meglevén, főisp. helytartónk megnyitá a közgyűlést és felolvastá az országgyűlésre meghívó kir. levelet. Erre másodalispánunk nagy lelkesedéssel azonnal olvást tett 1) az ellen: hogy a meghívó kir. levél a főisp. helytartóhoz volt címelve; 2) az ellen: hogy ő mlga a meghívó kir. levél kihirdetésére külön közgyűlést nem hirdetett, melyből azután a követválasztási napnak is meg kellett volna határozatnia; 3) az ellen: hogy ő mlga f. hó 18kára, épen olly napra tűzte ki a követek megválasztását, mellyen a szomszéd Pest, Heves és Hontmegyékben szinte az tartatik, mi által a szomszéd megyéknek követei megválasztásában befolyása gátolattott; 4) az ellen: hogy a megyeház udvarába katonaságot rendelt. Egyébiránt másodalispánunk ebli ovását úgy formulázta, hogy azt nem azonnal kívánta megvitattatni, minthogy más teendőik volnának. Ő mlga megígértvén, hogy ezen ovások megvitatása végett másnap közgyűlést tartand, a követválasztáshoz fogott, és Károlyi János első alispán fölkiáltás útján lőn egyik követünk; a másikkra nézve a fölkiáltásból a többséget ő mlga ki nem vehetvén, a szavazatok összeszedésére két választmányt nevezett

ki, mellyeknek tagjait mindkét pártnak vezéreiből egyenlő számmal — mint párt fölött álló főkörmányzóhoz illett — ellensúlyozá, minden választmány mellé az illető nemesek hadnagyait is rendelvén, mint kik a megyei nemességet legjobban ismerik. Ekkor bezáratván a kapu, senkinek sem ki, sem bejöni nem vala szabad, mi olly szigorral tartatott meg, hogy nyolcz kocsin D. részére későn jött nemesség már be nem bocsátott. A szavazatszedés nagy szigorúsággal ment. Valakiknek nemessége csak egy kevéssé vala gyanus, szavazatuk el nem fogadtatott. A szavazás kellő renddel és csenddel ment, kivéven némely szóbeli kitérőseket, mellyeket a választmány két tagjának mindkét oldalán az ellenpárttól kellett hallania azon nagy szigorúsággal, mellyel a szavazatokat roszálgaták. Ezen nagy szigorúság okozá, hogy a szavazás délelőtti 10 óráról majd esti 11ig tartott. A szavazatok összeszedésén K. 1567, D. pedig 1577 voksot nyert. A többség tehát D. részére ütven ki, fölsékelte. A győzedelmet egy kis zene követé. És lőn csendesség.

Másnap, i. hó 19kén közgyűlésünk volt. Másodalispánunk tegnap tett ovását megújítá; és támadt szóvita, melly alatt valoban igen szép — mert békielő — szerepet játszott egy K. párti főnök, nem egyszer jelentvén ki, hogy mi mindent megtettünk, a mit tehetünk, és ha mégis buktunk, meg kell nyugodnunk; és inté pártfeleit, hogy e miatt a megye békéjét ne zavarják. A tett ovásra vonatkozólag oda nyilatkozott: hogy azt, a meghívó kir. levél a főisp. helyetteshez volt címelve, az országos sérelmek közé kívánja soroztatni, kapcsolatlan azzal együtt, hogy ő mlga a főisp. helyettes a követválasztásra katonákat rendelt, ki nyilatkozatván, hogy ő a katonaság megrendelését csak annyiban roszalja, a menyiben van megyei végzésünk, melly szerint megyei végzés nélkül katonát kirendelni nem szabad. Egy főbíró leginkább azon akadt föl, hogy a követválasztásra f. hó 18ka tűzetett ki, mellyen a szomszéd megyék is választák követeket, ebben azt gyanítván, hogy ő mlga vagy a kormánytól kapott erre nézve valami titkos instructiót, vagy a szomszéd megyék kormányzóival értett egyet. Mire ő mlga ki nyilatkozatá, hogy ő minden ilyenem gyanúsítgatásokat visszautasít, és hogy 18dikra egyedül azért rendelé a követválasztást, mert a meghívó kir. levél oct. 2kán érkezvén hozzá, attól 15 napot számított. Egyébiránt a követválasztási napnak kitűzését elnöki jogai közé tartozónak véli, mellytől ő annyival kevésbbé állhat el, miután a rrk is megígérék, hogy valamint jogaik csonkítását engedni nem fogják, ugy engem főispáni jogaimban csonkítani nem fognak. Szólt a bukott főnök kijelölte is, hogy ő szerencsés volt már kétszer e megváltó képviselni, hogy ő már egyszer a követi pályáról leütötte, a kormány ármánya egy megyebeli férfiut használván ellene (az a fatális kormány, és miért csak egy férfiut, és nem kettőt? vagy akkor Nógrádnak csak egy követje volt? de azoknak egyike most pártján állott, azt nem lehetett megsérteni), ki jelenleg szinte ellene dolgozott; hogy az neki fáj, de hogy minden eddigi hazafiai szilárdaságát megrendíteni nem fogja; az fog ő lenni ennekutána is, ki eddig volt, hőkeblü hazafi, a kormány lépteire vigyázó sat. Ezután K. érdemeit többben kiemelvén, azokat a jegyzőkönyvbe iktattatni ohták. Mi meg is fog történni. Ezen gyűlés alatt egy kis mulatságos zavar is volt. Egy hontmegyei ellenzéki tag a katonaságnak kirendelése ellen beszérvén, és történetesen kinézvén az ablakon, azt talála mondani: valamint most is itt az ablakok alatt áll a katonaság. Mire nagy tolongás lőn az ablakok felé, és a katonák csakugyan ott álltak. Erre zaj támadt: „Menjünk haza, disidák közt nem tanácskoznak; ez már zsarnokság, kivont karddal ide állítani a katonaságot.“ A főisp. helyettes csak nehezen juthatván szóhoz, kijelenté, hogy ő a katonaság itálásáról semmit sem tud, hogy ő azt ide nem rendelle. Még e nyilatkozatnak sem akartak némely zavarogók hinni, míg csak egy főbíró azon hirrel nem jött vissza az utcáról, hogy a kapitány azt mondá: mikint neki semmi rendelése nincs, hogy ő itt embereivel felálljon; hogy ő itt csak embereit szedi össze, hogy haza menjen Vadkertre. — Mi neveltünk, mások talán szégyenlették magokat nyulzi-vőségokert*). — A nemesek összejírása ezen követválasztás alatt igen hiányosnak találtatván, egy választmány nevezett ki, melly a nemesek összejírására nézve elveket állított föl, hogy az ezenül a egyedül a szolgabíró önkényétől függjön, ki eddig Nógrádnak annak adott nemességet, kinek akart. — Az országgyűlésre 10 ifjut küldünk irnokoknak. Ezeket eddig magok a követek választák magoknak, de most jöllehet ama kibékítő K—párti főnök azt most is ajánlá, K. ajánlott 12őt, és azt kíváná, hogy azok mind küldessenek föl Pozsonyba. S talán magok az ajánlottak kiáltk erősen az „igen“t, míg sikerült oda vinni a dolgot, hogy legyen szabad legalább a követeket is meghallgatni, és azután az ajánlottakat egy kevéssé a közgyűlésnek áttekintenie. — Még holmi kisebb tárgyak megvitatása után haza mentünk.

*) Ezen vitavihar alatt a tegnap győzött párt, egy szót kivéven, hallgatott, szabad sajtást engedvén azon sebnak, mellyet a tegnapi succussio okozott. — Majd csak talán kigyógyulnak abból. Az idő igen üdvös orvosló. — Lev.

szó nélkül utjában tovább haladni? Uram, ezek tények. Ezen intelligens urak bizonyosan a nagy világosságától nem látnak. Az ily tényekből egy tisztakeblü okos ember egészen más vámit következtethetne, mint intelligentiát. Az ily tényekben nyilatkozó intelligentiá hasonló a legsötétebb éjszakához, mellyel nem látván az ember, csak tör és károkat okoz. Hadd boldoguljanak és lássák majd magok, ha ennekutána szavaiknak, mellyekkel fönnen hirdetik és hirdették, hogy a többségnek hódolni kell, hogy mindenki meggyőződését tiszteletben kell tartani, senki sem fog binni. Mi ezután már nem a szavaknak, hanem csak a tényeknek hűbölünk; ezek pedig oh miúl tesznek bizonyosságot! — □

BIHARBOL. V. Olasz, oct. 28. Addig is, míg nagyfontosságú követválasztásunk közbejött eseményeiről kimerítő tudósítástom felküldhetem: érdekesnek talalom a hazán nézve röviden megírni: kik lettek Biharban B: ő. és Th. J. ellenében ezuttal országgyűlési követek? Pappszász Lajos első alispán és Reviczky Menyhért szabad k. Debreczen városa polármestere! Pappszász 2893 szavazatot nyert, Reviczky 2890et; Beöthy 2439et, végre Thurzó 2436. Tehát a választó többség: 454 szavazaton alapul. Azonban, ha tekintetbe vesszük, mikép a szavazási rendszabály szokatlan természeténél fogva egész csoportok szédleték el szavazás nélkül; nem fogjuk nagyítani a dolgot, ha mondjuk, hogy a részünkre bejött, de nem szavazott nemességgel együtt 1000 is lett volna a különbség. A győzelem reánk nézve minden bizonytalanságos volt; és az ma is. Harczolni a hon legfőbbellenese ellenlékeknek hatalomhoz szokott zsarnokságával, harczolni a körülmények fatumerejével és azzal, hogy még idegen megyeheliek is segíték a Beöthy-pártot — mi pedig minden segély nélkül magunkra hagytatánk, csakugyan dicsőséges. A dicsőség leginkább főisp. helytartónk illeti, ki gondos előrelátás és erőlyese viselete által főoka volt a diadalnak. Épen midőn sorokat berekesztémek, vonult el ablakom alatt a megbukott ellenzéki párt, tisztelkedni kijelölt vezéreinek számos fátylakkal és vigasztaló beszédekkel. Igaz, ezen fátylak meg is világosítják egy kis körben a láthatárt halavány fényökkel, de a gyászos veszteség fájdalmas emlékeztetést fel nem deríthetik! — B. Gy.

BARMSMEGYE f. évi octob. 19kén tisztválasztó közgyűlést tartván, itt csupán az eredményt, t. i. az új tisztikar névsorát közöljük. Alispánok: első, Rudnyánszky Flórián; második, Szabó János. Fő adószedő: hadi, Boronkay László; házi, Kosztolányi László. Garami járásban: főszolgabíró Brogyányi István; alszolgabíró Simonyi Simon (főszolgabíró címmel), Kosztolányi Ferdinánd. Al adószedő: Juhász Zsigmond. Esküttek: Veres István, Kis Adolf, Rajcz János. Oszlányi járásban: főszolgabíró Kosztolányi Károly; alszolgabíró Majthényi László; al adószedő Simonyi Sándor; esküttek: Veres Lajos, Szele Károly, Bocoz József, Szilassy Sándor. Tapolcsányi járásban: főszolgabíró Endődy Alajos; alszolgabíró Kürthy Zsigmond, Bodó Lipót, Juhász Elek; al adószedő Lakos István; esküttek: Kosztolányi János, Gellér Rudolf, Nagy Bálint, Lipócsi Károly. Verebelyi járásban: főszolgabíró Gaal Alajos; alszolgabíró Bende Vince és Gaal György; al adószedő Csiba Ferenc; esküttek: Bajcsy István, Benkovics Imre, Krsák bórincz, Szenyiczai János. — Főjegyző Juhász Antal; tsztlb. főj. Majthényi Ferd.; aljegyzők: 1. Farkas Pál, 2. dik Kürthy Pál, 3. dik Süttő József, tsztlb. alj. gróf Migazzy Vilmos. Fő ügyész: Juhász Benedek; alügyészek: 1. Botka Bálint, 2. dik Matyasovszky Lipót, 3. dik Frecska Antal. Számvéveő Rainprecht Ferenc. Uti főbiztos Névény Miksa; ménekre felügyelő Tóth Dániel (főszb. ranggal). Selyemtonyvisztó Lúley Péter. Fő orvosok: Laszlavik Ödön And. és Vohland Tamás. A sebészek és bábák megmaradtak. Várna a gy Lipsey István.

BUDAPESTI HIRHARANG. A halottak emlékének szomorú ünnepélye ismét magasztos csöndben ment véghez, a színházak zárva valának, hogy semmi hívságos élvezet ne háboríthassa a komoly elmélkedéseket, mert melián föl lehetett tenni, hogy minden lakosnak van halottja, kit szíve gyászol, s mindeniknek szíve egy külön temető, mellyben elhunyt örömei, reményei nyugszanak; ezenül pedig mily nagy száma van az aszkóiban elhunyt intézeteknek, s a rendkívüli vérmesség miatt gy autésben kimult ezer meg ezernyi indványoknak, nem is emlíve azokat, mellyek halva születtek. Nagy volt tehát az általános megilletődés fővárosunkban, következésképp sz utolly nagy a vendégek száma minden kocsmában, mert midőn a bánat tetőpontra hág, akkor a szomjúság ellen félfiasan küzdeni kell, hiszen azért mondja költőnk, hogy borban a bú, mint a gyermek, elalszik; mivel pedig elalvás előtt a gyermekek rendszeren sírnak, tehát a bánatfos emberek rendszeren énekelnek. És most annál komolyabb volt a halotti ünnepély, mivel a városi hatóság a régi temetőt bezáratta és újat nyíttat, s mindenki azon szomorú meggyőződéssel látogalá meg a régi sírtömekeget, hogy számára ott többé nincs hely, hogy csak élvé szabad ott nyugzó kedvesei közt időznie. — „Buda ostromlása és bevételé“ zenére alkalmazva csakugyan igen szép és rendkívüli jellemzetes. Különösen világosan és félreismertetlenül kifejezé a zene azt, hogy „a luharingiai herczeg követében a tudai basa egykori barátjára ismert.“ ez olly jellemző vala, hogy még az is költő a zenéből: hányszor ü otték egymást tréfából hátha az ifjúkori barátok, mert a nagy dob ütése bizonyosan csak ezt jelentheték. „Megtámadási jelül, hat ágyulövés a svábhegyről.“ Ezzel nem voltunk egészen megelégedve, mert nekünk ugy tetszett a hangból, mintha az ágyuzás nem a svábhegyen, ha-

*) Nem értjük itt ama trivialis „Puttonba D.,“ mert ez „Puttonba K.“val viszonzottatott, legalább egycsektől, hanem más caifra, az intelligens szájába épen nem illő szavakat. — Lev.

Nem a tyára fe...
 Ez vilá...
 Petnehá...
 nadragó...
 a nadrá...
 török h...
 az ordi...
 Fehervá...
 vészeit...
 haladt a...
 által tan...
 — Szinh...
 mivel rit...
 gokat és...
 Jenek me...
 emelnök...
 tessék...
 kik ebéd...
 kat veszi...
 gedni, a...
 de ezon...
 sem kap...
 gőzhajó...
 cséllen c...
 fog intéz...
 nyulhas...
 nyi társu...
 lamikép...
 tul több...
 és népei...
 mal jövő...
 rintal me...
 történeti...
 lodik sajt...
 közönség...
 ve a ném...
 kát, de a...
 e igaza s...
 heztelni?...
 Pozsony...
 rajzolás...
 „Charivar...
 való bő...
 Bécsben...
 nyet halt...
 nem bírt...
 győznék...
 ten adóss...
 magokat...
 ön is gyer...
 esetre tes...
 ő... gne...
 det sürü...
 tuk, s az...
 életpár n...
 A cz...
 az 1840i...
 A Pesti H...
 hatóság...
 közzölte...
 Csegléd...
 vasutvona...
 adott alk...
 ronaton...
 nok-béke...
 továbbá...
 rosok a m...
 akadályo...
 azon felir...
 pontból...
 led-körös...
 védhető...
 Nem s...
 csátközi...
 vasut kör...
 mind a m...
 már meg...
 függeszt...
 kettegk...
 hallak alk...
 Többir...
 ez alkal...
 rös-kecsk...
 ninc's s...
 kecskemé...
 a pest-s...
 1840ik...
 És ped...
 nal jogilag...
 az 1832...
 társaság...
 ban, sem...
 ság közt...
 ünnepély...
 zőing a...
 nyen, sem...
 zödvényin...
 — Egyéb...
 sítlás alaps...
 csak ugy...
 *) Lapun...

Nem a zuglithen történt volna. „A magyarok közül a hátyára felhág elől Petneházy. utána Bathányi és Szapáry.“ Ez világos vala. s a zenélő azt is tisztán kihallottuk, hogy Petneházy ezen ünneplés alkalmával sárga csizmát és kek nadrágot viselt, csak azt nem érthettük meg világosan, hogy a nadrág közönséges posztóból volt-e vagy kamukából? „A török hadnagy ordítással fut Székes-Fehérvár felé.“ Igaz, az ordítás csakugyan nagy és törökös vala, de a fuás nem Fehérvárra, hanem a komlókerthe irányoztatott, hol az ostrom véseit csakhamar feledteté a jó vacsora. Ha már ennyire haladt a zene, ugyan nem lehetne-e a magyar nyelvet is zene által tanítani, és a körösi házat szinte zene által ki tisztítani? — Színházunk tánczosnő magasra kívánják díjakat emeltetni, mivel ritkán és rosszul tánczolnak, következképp elunják magokat és mulatságra több pénzt szeretnének költeni. Elégedjenek meg azzal, hogy lábukat oly rettenő magosra szabad emelniök, s ne kívánják, hogy még díjak is magasra emelők. — Egy gőzhajói panaszkönyvet ezt olvastuk: „Azok, kik ebédnél előbb jutnak a tához, mindig a legjobb falatokat veszik ki, s a többi vendégek azzal kénytelenek megelégedni, a mi megmarad. En sokszor utaztam már gőzhajón, de ezen hibás rendszerrel fogva a pecsenyéből még egyszer sem kaphattam czombot.“ Rettenetes! Reméljük, mikép a gőzhajótársulat igazgatósága ezen szenvedélyes, de szerencsésen czombbarát igazságos panaszát méltánylandja, és úgy fog intézkedni, hogy ezentul valamennyi vendég egyszerre nyulhasson a tába; ezenkül nem ártana a természetudományi társulatot az iránt megkeresnie, hogy nem lehetne-e valamikép a szárnyas állatoknak arra kényszeríteni, miszerint ezentul több czombot növeszzenek magoknak? — A „Magyarföld és népei“ új folyamának első füzeté igen érdekes tartalommal jövő héten megjelenik, előfizetés hat füzetre három forinttal még minden könyvárusnál elfogadjatik. — B. Eötvös új történeti regényének ötödik füzeté is megjelent már, s a hatodik sajtó alatt van; új évre hihetőleg az egész regény a közönség kezeiben leendő. — Zerffi „Illem“ című színműve a német színpadon adni fog, mi nem ismerjük e munkát, de a német előadásra elmegyünk, hogy láthassuk: volt-e igaz a szerzőnek magyar színpadra nem juthasa miat neheztelni? — A lipcei „Illustrirte Zeitung“ rajzolója már Pozsonyban van, a nádorválasztási s egyéb ünnepek lerajzolása végett. Kár, hogy követválasztásinkat viszont a „Charivari“ rajzolója nem látogatta meg, legalább is egy évre való bő anyagot talált volna hegyes rajzóna számára. — Bécsben egy ur negyedik emeletből leugrott s azonnal szörnyet halt, mivel csekély évdijából nejét s családját eltartani nem bírta; ha e példát mindenütt követnék, sok helyütt nem győznék a temetést, azért másutt sokan hasonló szükség esetén adósságot csinálnak, vagy családai által tartatják el magokat. — „Ma halottak emlékeztelének napja van, nem tesz ön is gyertyát elhunyt életpárja sírjára? — „O, mindenesetre teert, mert azt tartja a közmondás, hogy néha az ö... gnek is gyertyát kell gyújtani.“ Ezen rövid párbeszédet sürü néptömeg közt hallottuk, de a beszélőket nem láttuk, s azért nem is tudhatjuk, hogy az istenben boldogult életpár nő volt-e vagy férfi? —

A czepléd-körös-kecskeméti vasút ügye, az 1840ik évi 38dik törvényezik irányában *) A „Pesti Hirlap“ f. é. sept. 21-ről 953. számában, a törvényhatósági dolgok rovatában, Pest megye közgyűlésének vége közzeltetvén, abban többek közt azt olvastuk: miszerint a Czepléd-től Nagy-körös és Kecskemét városok felé viendő vasutvonal ügye, f. é. sept. 5-én, hosszas és élénk vitákra adott alkalmat a miatt, mivel a czepléd-körös-kecskeméti vonalon a munka megszűnt s e vállalat folyama, a szolnok-békes-aradi vonal által megakasztatott. — Olvastuk továbbá, miszerint Kecskemét, Nagy-Körös és Czepléd városok a megyéhez folyamodtak, hogy ö felségét a közbejött akadályok elhárítására alázatos felírásban kérje meg, s hogy azon felírás valóban elis határozatott, még pedig azon szempontból, hogy a kérdés alatti vasutvonal — t. i. a czepléd-körös-kecskeméti — már jogilag biztosítva lévén, nem védhető azon lépés, miszerint az felfüggesztetett.

Nem szándékunk ezenel azon kérdés fejtegetésébe bocsátkozni, vajjon jól történt-e, hogy a czepléd-kecskeméti vasut körüli előleges munkálatok felfüggesztését a kormány mind a mellett, hogy azokra a helytartótanácsi engedély már megadva volt — elhatározta? — mert ha ilyen felfüggesztés felsőbb parancs által csakugyan történt, arra kérésükül csak igen nyomos és alapos okok szolgálhattak alkalmat!

Többire feladatunk céljával csak azt tüztük ki magunknak ez alkalommal a haza előtt megmutatni: hogy a czepléd-körös-kecskeméti vasutvonal jogilag semmikép biztosítva nincs s nem volt soha is! — Továbbá: hogy a czepléd-kecskeméti vonal — melyet ugy kívántak tekintetni mint a pest-szegedi vasutvonal egy részét — egyenesen az 1840ik évi 38ik törvényezikbe ütközik!

És pedig 4-ór, a czepléd-körös-kecskeméti vasutvonal jogilag biztosítva nincsen — mert a nevezett vonal sem az 1832/3 évi 25 törvényezikben, sem a középponti vasut társaság felsőbb helyen is helybenhagyott alapszabályában, sem végre a helytartó tanács s magyar közponi társaság közt 1844k évi mártius 13án. Budán. 80 évekre kötött ünneplés szerződésben nem foglaltatik; — következképp a czepléd-körös-kecskeméti vasutvonal sem a törvényben, sem a vasut társaság alapszabályain, sem annak szerződésben nem alapszik, s így jogilag biztosítva nincsen! — Egyéb jurtis titulus pedig, melyen az állotti jogi biztosítás alapszik, — nem ismerjük! tehát jogilag biztosítva csak ugyan nincsen! —

*) Lapunk az ellenkező véleménynek is nyitva áll. Szerk.

De nem is toll még soha biztosítva, mert ha az akár a törvény, akár szalapszabályok, akár a szerződés által csak legtávolabból is valaha biztosítva lett volna akkor a középponti vasut igazgatóságának nem kellett volna folyó 1847k évi április 25-én Pozsonyban tartatott magyar középponti vasut-társaság közgyűlésétől a czepléd-kecskeméti vasutvonal építtetése érdemében, a Nagy-Körös és Kecskemét városokkal 1846 évi sept. 8án, Pesten kötött szerződésre nézve jóváhagyást eszközölni, s a kérdelt vasutvonal létesíttetése végett felsőbb engedély kinyerése iránt intézkednie!

Már pedig, hogy ez szólni szóra így történt legyen, világosan tanúsítja a magyar középponti vasut-társaság folyó 1847k évi április 25-én Pozsonyban tartatott ötödik közgyűlésének nyomtatásban közre bocsátott hiteles jegyzőkönyve, melynek 14dik lapján im ezek foglaltatnak:

„Nach Verlesung der oft berührten Contracte, war für den Bau der Czepléd Kecskeméter Flügelbahn die absolute Stimmenmehrheit ausser Zweifel, und es erfolgte der Beschluss:

Erstens: Die von der Direction unter Vorbehalt der Genehmigung der General-Versammlung abgeschlossenen Cessions-Verträge mit den Städten Kecskemét, Nagy-Körös und Czepléd, bezüglich einer von diesen Gemeinden erworbenen, vorläufigen Concession zu einer 4 Meilen langen Flügelbahn, von Czepléd über Nagykörös nach Kecskemét, werden ratificirt, und die Direction zugleich ermächtigt, wegen der Ausführung dieser Flügelbahn, bei der hochhloblichen Landesstelle, im Sinne der Statuten der ungarischen Central-Eisenbahn, einzuschreiten.“

Ezekből tehát világos, hogy a czepléd-kecskeméti vasutvonal folyó 1847k évi április 25ik napjáig még jogilag biztosítva nem volt, s hogy a mennyiben az arra adott helytartótanácsi engedély még legfelsőbb helyen jóváhagyatra nincsen, a kérdelt vonal jelenlegis jogilag biztosítva sehogy sincsen!!!

De 2-ór, a czepléd-kecskeméti vasutvonal — melyet mint a pest-szegedi vonalnak részét kívántak tekintetni, — egyenesen az 1840ik évi 38ik törvényezikbe ütközik, s azzal homlokegyenest ellentétben áll.

Mert azon részvény-társaságnak vállalata, mely báró Vécsey Miklós és báró Sina György elnökléte és vezérlete alatt, a Dunát a Tiszával Pestről és Bőcskéről, vagy ezen pontok vidékeiről Szegeddel, Csongráddal, és Szolnokkal, vagy vidékeikkel csatorna által összekötöni szándékozik, az 1840ik évi 38ik törvényezik ötölké alá vétetvén, azon nagyszerű, a haza érdekeire nagy hasznu vállalatra következképp kedvezésük ruháztattak:

Ugyanis az 150 Sban felhatalmaztatik a nevezett társaság, hogy a Dunát a Tiszával a fent kijelelt helyeknél, vagy ezen pontok vidékeinél, a mint azt a technikai tekintetek vagy egyéb körülmények megengedik, egy hajózársra alkalmas csatorna által összeköthesse oly formán, hogy sem azon téren, mely a Tiszánál és a Dunánál kijelelt fentebbi végpontok között létes, sem ezektől mind fel, mind lefelé számított 50 mérföldnyire, 50 év lefolyása előtt más által a Dunától a Tiszához csatorna ne vonathassék.

A 3ik Sban pedig ez áll: „Ha pedig a társaság a jelen vállalat törvények a helytartótanács által történendő helybenhagyásától számított 3 év alatt a csatornát meg nem kezdené, vagy a jelen törvény kihirdetése napjától (vagyis az 1840 évi május 13dikától) számított 15 év lefolyása alatt (az az: 1855ik é. május 13ik napjáig) a fentmelt pontok közötti vonalok egyikét sem készítené el, akkor a jelen törvény kedvezési iránta megszűnnek, s azokra ruháztatnak, kik a jelen törvényben kijelelt pontok csatorna általi összekötésének eszközölését magukra vállalják.“

S ezeket előre bocsátván, azt kérjük: Lehet-e, a magyar középponti vasut társaságnak egy czepléd-kecskeméti vasut vonalra — melyet ugy kívántak tekintetni, mint a pest-szegedi vasutvonal egy részét — az 1855dik évi május 13ik napjának lefolyta előtt, engedélyt adni, a nélkül, hogy az által a duna-tiszai csatornáról alkotott 1840: 38ik t. cikk meg sértessék, vagy legalább megküszítsessék???

Mi legalább tökéletesen meg vagyunk a felől győződve, hogy míg az említett 1840: 38. t. cz. törvénykönyvünkben fen áll, mindaddig Kecskemét és Szeged között vasut nem építtethetik, s hogy egy oly vasutra az engedelem meg nem adhatik azért: mivel egy kecskemét-segedi vasut éppen azon téren lenne viendő, melytér az említett 1840: 38ik törvényezik által a duna-tiszai csatorna számára jelöltettki!

Már pedig igazságszerető, bölcs kormányunkról még csak feltenni sem merjük: hogy bárkinek is olynemű engedélyt adhasson, mely az ország élet törvényébe vágná, s a duna-tiszai csatorna létesítésére összeállott társaság vállalatának paralyisát mulkhatlanul maga után vonandná! —

Ezek szerint tehát, míg az 1840: 38. t. cz. által felhatalmazott társaság vállalatáról le nem mond vagy pedig a vállalat kivételére kiúzott 15 évke le nem folynak, Kecskemét és Szeged között vasutvonalra felsőbb engedelem jogosan nem adhatik; mivel jly engedelem által a duna-tiszai csatorna építésére összeállott, s még folyást életben lévő társaság, országos törvényen alapuló jogáól s ennek biztosított kedvezéséről végképp megfosztatnak, — mit — mi már fennebb is említettük — igazságszerető, bölcs és részszerhajlatlan atyai kormányunkról, még csak feltenni sem báorkodunk! —

Hogy pedig egy kecskemét-segedi vasut, a duna-tiszai Pestről Szegedig vagy Csongrád g vonandó csatornát egészen paralyisná, azt bővebben megmutatni, feleslegesnek itéljük; mert:

2×2=4.

KÜLFÖLD.

NAGYBRITANNIA, oct. 22. A külügyi ministerium hivatalában ismét két órai cabinet tanács tartatott. A londoni bank elhatározta magát végre a liverpooli banknak készpénzbeli segílyt nyújtani azért a bank mindjárt folytathatja penzumkálatait; egyébiránt e segítség koránsem elegendő enyhíteni azon pénzsorultságot, mely Liverpoolban még nyomasztóbb mint Londonban. Minthogy a szomorú idők következtében északi Angliában sok gyármunkás kenyér nélkül van s most már a vasuti munkálatok is megszűntek, azért a külügyi ministerium több városi hatóságot felhatalmazott azon vidéken, miszerint szükség esetében a nyugalmazott katonákat s őrséget állíthassák ki.

London, oct. 17. A királyné elhatározta magát, hogy jövőre semmi ajándékot el nem fogad, mikint az Marchantnak bizonyos Vininghez irt leveléből kitetszik, ki a királynének a walesi herceg számára aranyékszereket küldött ajándékkal, de azok nem fogadtak el. Az mondatik ama levelében, hogy a királynének oly halmaz ajándékokat küldenek, miszerint az, hogy senkit meg ne sértsen, jónak látja minden eféle adományt visszautasítani.

FRANCZIAORSZÁG, Paris oct. 23. A cholera a francziakormány figyelmét is magára vonta. A kereskedés-ügyi minister tehát — különös tekintet ezen dolgokban — három orvost küldött ki azon tartományokba, hol a vész jelenleg uralkodik, miszerint annak terjedését vegyék figyelembe. Ők haladéktalanul fognak Moszkovába, Odessába s Trapezuntba kiküldetésöknek megfelelőek menni.

Paris, oct. 21. Városunk igen élénk közlekedésben áll Madriddal, telegraphi tudósítások is naponként érkeznek Spanyolországból, melyek tartalmát azonban csak az udvar legmegbízottabb emberei tudhatják meg. Glücksberg egyik levelében igen fényes színekkel festi a „családi örömekeket“ Izabella udvaránál, de megjegyzi egyszersmind, hogy ott nagy hiány érezhető, míg Montpensier herceg nejevel, abba részt nem vesznek. Már szute bizonyosnak tartják, hogy a herceg elutazására készületek léteznek. — A ministeriumhoz Olaszországból érkező tudósítások még mindig a pártok nagy izgalmaról s mindenféle forradalmi mozgalmakról szólnak. — Jelenleg igen sok kormányzó van városunkban, kiket a ministerium a közigazgatásba mélyen beható változtatások iránti véleményezésre hívott meg, mi aztán a kamarák elibe fog terjesztetni. Dumon ur erős meggyőződését nyilvánítja néhány nap előtt az iránt, hogy a status részére veendő kölcsön igen kedvező feltételek alatt létesülend.

Paris, oct. 22. A National legújabb elkoboztatásának oka azon czikk, melyben a baloldali szemrehányásokat tesz a reformlakománai magatartásáért. A Siécle és National közt már néhány nap óta vita folyt e tárgyban, s amaz a többi közt azzal fenyegetőzött, hogy ha a mostani kormány Franciaország ellen támadna, úgy ő a törvényes ellenállásból kilép. A National most azt akarta neki bebizonyítani, hogy ez eset már beállott, mivel a Siécle maga is elismeri, hogy a törvények erőnléküliek s meg vannak sértve. Ha tehát a baloldal komolyan akar valamit, azt nem beszédek által, hanem másképp kell nyilvánítania; ne maradjon az eredményeknél, hanem keresse fel az okat. Guizot nem egyéb, mint eszköz; ugyanazon politika, dacára minden ministeri változásnak, 17 év óta mindig fenáll, jki megkísérté a változatlanságot akarattal ellentállani, az meg van törve; őt tehát semmit sem nyerhetni; s maga a reform is, megengedve bár vagy feltolva, sikertelen maradna mindaddig, míg a mostani tulnyomó személyes befolyás fenmarad. Egyébiránt a fölkelésre ingerlés s a törvényes utróli kitérés most nem alulról, hanem felülről jő, s ha a nép a törvényiránti tiszteletet elfelejté, az a felülről kapott példák által igazoltatnak.

SCHWEIZ. Egész Europa figyelme jelenleg e kis országra, vagy jobban mondva, független apró országok szövetségére van fordítva. Ezen, az eurpai statusok koszorójában mintegy curiosumként helyt foglaló köztársaság nem csupán e kormányformájánál fogva veszi igénybe a szemlézők részvételt, hanem mint aggregatuma a legkülönműbb alkotmányoknak, és különemű, egyenjő jogokat élvező nemzetiségeknek, mint társasága legkülönbözőbb erkölcsű és gondolkodásu embereknak, mint megtestesülése a legellenkezőbb politikai elveknek, a legkorlátatlanabb foederalismus és centralisatio, communismusól átázott radicalismus, és az ultramontanismus és stabilitás elveinek. Most, ha vélelten, vagy idegen hatalmak közbelépése meg nem akadályozza, ez ellentétek véres polgári háborúra ütköznek össze és az eurpai politikai villanyos eszmék gyűlhelyén minden tekintetben nevezetes zivatart látunk kifejleni. Meglehet ugyan, hogy beteljesül egy angol utas jóslata, és nem anyagi érdekek hanem csupán elterő vélemények adván okot az összeközösre, a kölcsönös engedékenység az emberi természetnél fogva könnyebb leendő, sőt mivel már a hadi készületek is tetemesen ártnak ez anyagi érdekeknek mindkét oldalon, olvasok és jegyzőkönyvekkel veződik az egész oly zajos processus, a nélkül hogy a hatalmak mindenütt, még Franciaországot sem véve ki, készen tartott vőtojára szükség legyen. Ha jly véget ér is a nagy zaj, a tünemény elég érdekes, hogy — bár megszakasztva is — a következő, Schweiz jelen állapotát felderítő czikknek adjunk helyet.

Az országgyűlés radicalis 12/3 szavazata által kibocsátott szótat imigy hangzik: „Kedves, hű szövetségi társak! A mi, különben boldog hazánk állapota most komoly és agályt gerjesztő Szakadás jött közbe a szövetségesek közé, mely a béke fenmaradását veszélylyel fenyegeti. A szövetségi országgyűlés, tartozó kötelességéről, a szövetség belső országát megóvi, megemlékezve s a hon-béke fentartá-

sának, őszinte kívánságától áthatva, készletve találja magát nyíltan, jóakarólag 's szövetségi barátsággal hozták szóla-
ni. A szövetségi szerződés VI. cikkében világosan ezen ha-
tározat foglaltatik: „Az egyes cantonok közt a közszövet-
ségek, vagy más cantonok jogainak ártalmas összekötteté-
sek ne kövessenek.“ Lucern, Uri, Schwyz, Unterwalden,
Zug, Freiburg és Wallis magas rendek kormányai azonban
különös szövetségre léptek egymással, mely alig jutott a többi
rendek tudomására, méltán szült sokszoros és élénk ag-
godalmakat. Többszörös érett megfontolások után a canto-
nok tanácsaiban és a szövetségi országgyűlés kebelében, az
országgyűlés oda nyilatkozott, hogy ama szövetség, mely
olly jogok- és kötelességeket, melyek a közszövetség által
valamennyi cantonok részére egyenlően vannak szabályozva,
különös összeköttetés tárgya teszi 's az által egyes can-
tonokra olly kötelességeket mér, melyek bizonyos körülmé-
nyek közt a közszövetség iránt tartozókkal egy időben nem
teljesíthetők, szövetségünk mind világos betűjével, mind pe-
dig szellemével ellenkezik. Olly szövetség, mely a hozzá
tartozó cantonok contingenseit általános felhatalmazásokkal
ellátandó különös hadi tanács vezetésé alá állítja 's az által
a szövetségi hatóságok rendelkezése alól elvonja, veszélyez-
teti a szövetség legfőbb érdekeit, sérti a szövetségi társas
rendek jogait. Olly szövetség, mely az említett hét egyes
rendek saját nyilatkozatai szerint maga az országgyűlés, és a
tőle eredő határozatok ellen is van intőző 's azok ellen elő-
re fegyveres ellenállást rendel, nem állhat fön a köz szövete-
ségben és mellette a nélkül, hogy a szövetség köz-bátorsá-
gát nagy mértékben ne veszélyeztesse, és a szövetségesek
kötelességeit felbomlás felé ne vezérelje. Az országgyűlés te-
hát ama követelést folyó esztendői jul. 20kai végzése által,
a közszövetséggel összeférhetlennek 's annál fogva szétosza-
latottnak nyilatkozta. A legfőbb szövetségi hatóság,
mellyet a szövetségi szerződés szerint az eldöntés joga ki-

zárólag illet, eldöntötte az ügyet. E végzést minden szövetsé-
ges rendnek tisztelni kell, különben a szövetségi jog helyébe
szövetségi fejtelenség lépne. Mindazáltal az országgyűlés e
végzését azon cantonok, melyek ellen irányozva van, még
nem fogadták el. Sőt magán az országgyűlésen nyilvánítá-
tott, hogy minden végrehajtásának fegyveresen fognak ellen-
állni 's e célra már hosszabb idő óta rendkívüli hadi készü-
letek tételtek. Illy állapotot nem tűrhet az országgyűlés, ha
nem akarja, hogy a szövetségi hatóság egész tekintélye
semmivé legyen, a jogserü szövetségi hatalom ereje meg-
törjék, és a szövetség becsülete kockáztassék. Nem hiszünk,
nem hisztjük, hogy ti kedves hű szövetséges társak tovább is
megmaradtok szövetségi kötelességeitekkel tovább is
állastokban, ha az igaz szándékot, melyre Julius 20kai vég-
zésünk alapult, nektek nyíltan és hűn előadjuk, a mint szö-
vetségi testvérekhez illik. Eddigi magatartásaitokban csak
bizalmatlanság és alaptalan aggodalom vezérlehetett benne-
teket. Veszélyeztetve hiszitek őseitektől öröklött jogaitok —
és szabadságaitokat, jövőendő állástokat a szövetségben, és
vallástokat. Mi ezennel ünnepélyesen biztosítunk benneteket,
hogy e szándéktól távol vagyunk. E drága javaitok, mint
szentségek, sértetlenek maradnak. Hogyan is juthatna a szö-
vetségi hatóságnak eszébe, jogtalanságot követni el a szö-
vetségi társak, jogtalanságot épen azon társak ellen, mely-
lyeknek többsége szövetségünk legfőbb tagjaihoz tartozik!
A szövetségi országgyűlés nem akar el nyomni társakat, nem
megsemmisíteni cantoni függetlenségeket, nem erőszakosan
felforgatni fenálló szövetségi intézeteket, nem felállítani egy-
ségi kormányt, nem megsérteni jogaitok- és szabadságaitok,
nem veszedelmebe dönteni vallástokat. Sőt minden canton-
nak segédelmet nyújtand igazságtalan megtámadások ellen,
mellyet a szövetségi rendek tőle igényelni joggal bírnak, a
közszövetség határozatai 's célja szerint. Tehát oh szövete-
ségi testvérek! lépjétek vissza azon összeköttetésből, mely,

mennyiben csak ollyat foglal magában, mi a közszövetséggel
összehangzik, nektek szükségtelen, mennyiben pedig mást
rejt kebelében, szövetségi jog-ellenes és meg nem engedhe-
dő. Jusson ezetekbe, hogy illy külön szövetségek már a
legfőbb schweiczi szövetségek szellemével is ellenkeznek.
A fenálló közszövetség elegendőképen őtalmasza jogaitokat.
Ne maradjatok tehát tovább azon állásban, mely a szövet-
ségi jogállapot alapjait sérti, a szövetségeseket két ellensé-
ges táborra hasítja, 's ez által szabadságunk — és független-
ségünket külsőképen is veszélyezteti. Hallottátok ind-oka-
inkat, melyek bennünket végzésünkben vezérletek. Az ősi
szokás szerint hozták küldött szövetségi követek e hirdet-
mény értelmében még bővebben megmagyarázandják nek-
jüket azokat. Fogadjátok őket szövetségi barátsággal. Fogad-
játok bizodalommal szavaikat. Fontoljátok meg a súlyos fe-
lelősséget, melyet elvállaltok, ha a legfőbb szövetségi ha-
tóságnak világos szövetségi határozatokra alapuló végzéseit
és barátságos intései folytatást figyelembe nem vevetnének. A
következmények, melyeket illy állástokban maradtok rátok
és az egész hazára mulhatatlan hozna, fel nem számíthatók.
Rajtatok van, azokat elhárítani. Hozzatok olly határozatokat,
minőket szövetségi kötelesség, a béko 's a szövetség és sa-
ját cantonaitok boldogsága kíván. Legyünk mint testvérek
és esküvel egybekötött szövetségesek, egyetlen egy szövet-
ségnek tagjai! Mi nem kívánunk egyebet, mint törvényessé-
get, a belső közbátorság tartozó kezelését és a szövetségi
rend fentartását. Nyujtsatok testvéri kezét, kedves hű szö-
vetségesek! ezen közös, esküvel erősített szövetségi kötele-
ségek által közös célra! Isten tartsa meg és őtalmasza drá-
ga hazánkat! —

Gr. Dessoffy Emil vezérlete mellett szerkeszté
Szenovoy József.
(Szerkesztőségi szállás url-utca Horvát-ház 5404.sz. a. 1. em.)

Hivatalos tudósítások.

- 1470) **Ház-árverés.** (2, 2)
Bírói foglalás következtében, fog az Abaujvármegyebeli Ránk vagy is Herlein nevű furdó helyben levő, kilencz szobával 's minden egyéb kényelmekkel ellátott Grotkovszky-féle ház, a folyó esztendő november 23dik napján, a helyszínen, másodsor 's ollyformán becsaroló ale is bíróság elárvereltetni.
Kelt Kassán october 12kén 1847.
- 1469) **Bírói árverés.** (2, 3)
Tek. Heves megyében fekvő T. Füred városa 's határában hat házas zsellér, mintegy háromszáz holdnyi ollykor vizjárta réti kaszálló, közös haszonvételek, a kőcsi pusztán egy tagban 21-, másik tagban 96 hold jó minőségű szántással is használható, ugyanott 128 legelőnek használható föld-terület, rajta jó karban levő tanyai ház, istálló és juh-hodállal bíró árverés útján 1848dik évi januar 12kén a kőcsi pusztán eladandók. Kelt Füreden october 13kán 1847.
- (670) **Sachsel Samu elleni csödpér.** (3, 3)
40691. Pest város tanácsa Demkó Pál folyamodása következtében közhírre tételük: hogy vagyombukott Sachsel Samu hitelezőinek megjelenésére határidőül E. évi november 15diké tüzetett ki, 's tömeggondnokká Amtmann József, perügyelővé pedig Ketskémthy Aurél hitesügyvéd nevezetettek. Kelt Sz. Mhály hó 28dikán 1847.
- (649) **Kötelezvény-megsemmisítés.** (3, 3)
38295. Pest város tanácsa Demkó Pál folyamodása következtében Sutaba örökösök részére a folyamodók vagyonára betáblázott 500 v. fról kiadott, már kiütetett, de kiutázás előtt elveszett kötelezvény megsemmisítésére kiütött folyó évi september 1-5ö napjától számítandó egy évi 's egy napi határidő országzerre kihirdettetni kérvén, ennélfogvást a kiütött határnap korszerte kihirdettetik. Kelt Szent Mihály hó 14dikén 1847.

Wigand Károly F.

magyar és külföldi könyvkereskedése Pozsonyban, főpiac 219. sz. a.
a' legújabb magyar és külföldi irodalmi jelenéseknek birtartalmu raktárt tart. Egész bel- és külfölddel szoros összeköttetésben lévén, minden réggibb olly irodalmi jelenésekre, melyek raktárában metalan készen nem találhatának megrendelést is felvállalhat 's azokat a meghatározott eredeti áron leggyorsabban elő-
teremtheti.
Az ezelőtti országgyűlési irományok és törvényczikkék példányait részint leszállított áron is folyton kaphatók.

Magyar középponti vasuti hirdetmény.

A' magyar középponti vasut' legfőbb helyen megerősített társulati alapszabályainak 5dik §-a következtében az alább elősorolt
százharminczhárom darab ideiglenes-részvények
— melyekre jöllehet a nyilvános lapokban háromszor tétellett felszólítás folyó évi majus 1-jeről és augustus 13ról, 's a' melyekre folyó 1847-ik évi julius 1-jén koratelt hetedik 10 %-os befizetés folyó évi september 23-káig, mint meghatározott praclusiv-határidőig nem teljesítettett — a' társulat könyveiből kiütörltettek, és semmitörök- 's érvényteleneknek nyilvánítottak és az azokra eddiglen történt 60% befizetések, kétség kívül, a' társulat fenálló joga következtében, annak tulajdonaul tekintendők.
5595, 5596, 17535, 17536, 19624, 19625, 22277, 22519-számtól 22526-ik számig 22701-től 22703-ig, 22710, 23880-tól 23884-ig, 26511-től 26515-ig, 27866, 27867, 30226, 30486, 30741, 31425-től 31430-ig, 31435, 31436, 31467-től 31486-ig, 33840, 36093, 36185-től 36189-ig, 37273, 41473, 48780, 50563, 50564, 58804, 58975, 58976, 59058-től 59063-ig, 61726, 62111, 62112, 62114-től 62118-ig, 63101-től 63113-ig, 63160, 63161, 64605, 65627-től 65646-ig, 66238, 68030-től 68033-ig, 71530.
Ezen 133 számok helyébe új ideiglenes-részvények (Interims-Partial-Scheine) fognak készítettetni, melyekről a' legközelebbi rendes közgyűlés rendelkezend.
Pozson october 26-án 1847.

Felszólítás

a' magyar középponti vasut részvényeseihez.
A' részvényes urak ezennel felszólítanak, miszerint a' nyolczadik szabály-
szerü tíz száztolti részlet-fizetést — mindegyik 250 p. frtos ideiglenes-részvényért 25 pengő forintot
1848-dik évi januar 2-kán
a' vállalat főpénztáránál Bécsben (hohe Brücke Nr. 145)
Pesten: a' pesti magyar kereskedelmi banknál,
Berlinben: Hirschfeld és Wolf uraknál, vagy
Lipcsében: Dufour testvérek 's társa uraknál — teljesítsék.
Pozsony, october 26-án 1847.

A' magyar középponti vasut igazgatóságától.
Tulajdonos Borsos Márton. — Nyomatja Laudorer és Heckenast Pesten.

Hirdetmény.

Folyó évi november 10dik napján reggel 9 órakor Promontorban az uradalmi kastélyban hivatalos alkalmos 13 darab ökor és több darab birka-bőr azonnali fizetés mellett árverés útján eladatul, — mire a' venni kívánók ezennel meghivatnak. — Promontor october 29kén 1847.

Váltótörvényszéki idézés.

Doleschall János — kinek holléte nem tudatik; az ellene Herz S. J. által indított 's 1200, 100 's 363 p. frók 's járulékaival visszafizetését tárgyoló váltókeresetnek tárgyalása végett f. 1847. évi december 7-kén d. e. 9 órakor az alulirt váltótörvényszéknel megjelenésére ezennel a' Vtk. II. r. 14dik §-a értelmében azon megjegyzés mellett idéztük, hogy részére azon esetre, ha a' kiütött határnapon megjeleni elmulasztandó, Gyurkovics Ferenc ügyvéd gondnokul rendeltetvén, ezen ügy szüntogy, mintha jelen idézés kézbesítettét volna, tárgyalatni fog. Pozsony kir. e. b. váltótörvényszék 1847. évi october 19kén.

Csödületi hirdetmény.

A' nagy-bányai kir. bányakerületben legfőbb helyen ujon alapított építómestert állomásra ezennel ollyformán nyitattik csödület, miszerint azok, kik ezen állomást elnyerni kívánják szabályszerint kérelem-
leveleik 8 hét alatt, az itteni kir. inspectoratus főhivatalához beküldendők lesznek. Az ezen — a' 10dik napi-díj osztályban álló és 700 p. frt biztosíték letételével kapcsolatban levő állomáshoz 700 p. frt évi fizetés, — 40 p. frt fa-pénz, szállás-bér 60 p. frt, — 2 lótartás-, iró- 's rajzeszközök számadás mellett szabad huzása van határozva.
Az ezen állomáshoz megkívántató tulajdonságok e' következők:
Elméletileg gyakorlott kiképzés az építési- és számvetési szakban, melyben hogy tökéletesen jártas: kimutatandó és a' mit ezen nagykiterjedésű szolgálat megkíván, továbbá az országban divatozó nyelvek tudása. — Nagy-Bánya october 4kén 1847.
A' kir. inspectoratus főhivatalától.

Chrizmár Rozália elleni csödpér.

40690. Pest város tanácsa jelentése szerint, Chrizmár Rozália hitelezőinek csödületére folyó évi november 29-dike tüzetvén ki megjelenési határidőül, tömeggondnokká Iszer Vilmos, perügyelővé pedig Wchovszky Sándor hitesügyvéd nevezetettek; mi is ezennel kihirdettetik. Kelt Sz. Mhály hó 28kán 1847.

Nikolics György elleni csödpér.

35916. Arad város tanácsa jelentése szerint, Nikolics György fűszer-kereskedő hitelezői csödüle-
tének határnapja f. évi november 11dikére tüzetvén ki 's tömeggondnokká Popovics János, perügyelővé pedig Ambrus József nevezetett; ugyanez szokott mód szerint kihirdettetik. Kelt Kisasszony hó 24. 1847.

Csödpér-szüntetés.

38288. Pest város tanácsa felirása szerint Jankovics J. G. helybeli kereskedő hitelezőivel barátságosan megegyezvén, az ellene rendelt csödpér bíróság megszüntetettnek nyilatkozott. Mi is f. évi julius ókán 25767dik sz. a. kelt körtémzény folytában kihirdettetik. Kelt Sz. Mhály hó 14kén 1847.

Soós Dániel elleni csödpér.

40689. Pest vármegye csödtörvényszékének jelentése szerint, Abony mezővárosi lakos Soós Dániel hitelezői csödületének határnapja folyó évi november 18. 19. és 20dikára tüzetvén ki 's tömeggondnokká Nagy József kecskeméti járásteli sebész, perügyelővé pedig Erős Lajos hitesügyvéd nevezetett; ugyanez kihirdettetik. Kelt Sz. Mhály hó 28dikán 1847.

Szarvas-Szolnoki gyorskocsizás.

Folyó 1847dik évi november 1-jétől kezdve indul Szarvasról minden hétfőn és csütörtökön reggel egy gyorskocsi Szolnokba, ugy hogy jó utban öt óra alatt — rosz utban pedig mindég a' gőzkocsi indulása előtti egy órával korábban — Szolnokba érkezni köteles, ugyanazon kocsi indul másnap, azaz minden kedden és minden pénteken a' gőzkocsinak reggeli megérkezése után Szarvasra.

Heckenast Gusztáv

pesti könyváros- és kiadónál váci-utczában 15. sz. a. és minden hiteles könyvárosnál kapható:
MAGYAR ÉS NÉMET

BESZÉLGETÉSEK

és
NYELVGYAKORLÁSOK.
Szerkeszté
Királyföldy Endre.
12rét. füze 40 kr. pengő pénzben.

(3) **6000 p. frt** (1, 3)
kölcsönkép kiadandó
Szelvényi Imre ügyvédnél
Pesten régi posta-utczában 25. sz. a.

Budán

egy legjobb folyamathoz levő borbély-műhely szabad kéziből eladó. — Bővebb tudóstást ad Lehmann ur vendégfog. (Pesten hatvani-utca) az universitás épületében. (1130) (6, 6)

Heckenast Gusztáv

pesti könyváros- és kiadónál váci-utczában 15. sz. a. és minden hiteles könyvárosnál kapható:
Legújabb és legteljesb magyar és német

Zsebszótár,

legújabb helyesírás szerint, 's az ujonan alakított vagy felélesztett szókkal bővítve összeírta

Alsó-viszli Fogarasi János.
Második, jobbitott és sok ezer új szókkal bővített kiadás.

Második vagy magyar-német rész.
1-ső füzet: A.—G. (1-240 lap).
Kis Srét, két hasámban, és nagyobb 's olvashatóbb betűkkel nyomva minden eddigi magyar-német zsebszótáraknál.

Ezen magyar-német rész 3 füzetben jelenedik meg.
Eldfuzetesi ára a' 3 füzetnek csak 2 ft. p.
Első vagy német-magyar rész.
Vászonba kötve 2 ft.

szon
négyze
tőhőn, p
meg. E
Buda-p
5 ft. p
kenti ké
négyze
12 kr p
den né
betűs so

hogy
által m
telt ol
magá
Nov.
az ut
lentet

fog v
küldve
talokb

zodal
dape

TAKT
tés. Az
lata. VII.
sitási pon
levél ügy
fő I. d. Na
Hivatatal
rend. Gal
IRON
honban 1

cs
kintötött
kinevezni
teni mőlt
mert szög
R o s
adatott, m
től, 's az
leket elfog
— a meg
dos-szeg
alkalmazt
Az
általa
termész
desre, t
delmeire
do, fájde
dig sok
kincstár
a véder
olég csu
bás és a
ellenlét
keresked
midőn
„Haza
különös
sen az
forrása
jót elsov
tősb javi
intézetek
pénzör
ban egy
szének s
társ len
háramol
földi kéz
vel meg
rez (???)

Dr. L
Már
Oroszho
tők a hivi
nek nem
közegész
tenstát ü
alapos tu
hogy Oro
ázsiai ch
diz nem
t. i. az Au
hamar az
zónég e
Két d
valóban m
ugy lázsi
dott foly
részeleit
van, hogy